

INGEZONDEN.

DE TARIEVEN DER RIJKSVERZEKERINGSBANK.

De ingezonden stukken van KNEGTERING en HEUFF roepen ons weer de ietwat bewogen tijden van het vorige jaar voor den geest.

In Januari 1922 gingen geruchten, dat de toenmalige tarieven verlaagd zouden worden en ziet, in Augustus d.a.v. werden wij verrast met de bekende besnoeiing. De verontwaardiging was algemeen en ongeveinsd, zoodat de H.O. of misschien wel een andere O. onze belangen zou gaan verdedigen. Afdelingen, die zelfstandig wilden ingrijpen, werden daarvan teruggehouden; door onderhandeling zou alles geregeld worden. Inderdaad zegde de R. V. B. een herziening toe (misschien wel met terugwerkende kracht!) en wijzigde zij het afstandstarief.

Terwijl de verlaging echter in 8 maanden geschiedde, is in de afgelopen 15 maanden verder niets gebeurd, dan verlaging van de premiën en het uitleenen van aanzienlijke bedragen. Voor het zoeken, laat staan het vinden, van een billijker vergoeding was geen tijd. Of was het bestuur der R. V. B. misschien bevreesd, dat een verhooging van het tarief sommige artsen weer / 10000.— per jaar alleen van de R. V. B. zou doen trekken, zooals dat vroeger was, blijkens een polemiekje in het *Handelsblad* destijds.

Ligt het nu niet op den weg van een van onze vele O's, of misschien wel van alle tegelijk, bij de R. V. B. op wat spoed aan te dringen? Of zullen wij maar liever een A(nti) W(illekeur) O(rganisatie) oprichten? Deze kan dan meteen klachten als van HEUFF c.s. in haar archief opbergen.

Sappemeer, 25 October 1923.

PH. TAK.

HET RAPPORT OVER ÉÉN GEMEENSCHAPPELIJKEN GENEESKUNDIGEN DIENST VOOR DE SOCIALE VERZEKERINGSWETTEN.

Door ziekte nam ik eerst thans kennis van een stukje van dr. P. H. VAN EDEN over genoemd rapport in het nummer van 9 Juni 1923. Zonder dat mijn naam wordt genoemd, maar zóó duidelijk, dat iedereen weet, dat ik word bedoeld, immers slechts één ambtenaar der R. V. B. was lid dier commissie, wordt mij een opvatting, en wel een „zeer eigenaardige”, toegedicht, n.l. „dat de geheele medische afdeling der R. V. B. behoorde te verdwijnen”.

Het spijt mij voor dr. VAN EDEN, dat hij dit schreef; immers hij kon beter weten. Hij kon weten, dat ik alleen van oordeel ben, dat een reorganisatie van den geheelen dienst der R. V. B. wenschelijk en mogelijk is, ook indien deze dienst afzonderlijk blijft bestaan, waarbij inkrimping van het aantal geneeskundige ambtenaren, in hoofdzaak bij de medische afdeling, mogelijk is, met de gevolgen, dat er sneller en goedkooper zou gewerkt kunnen worden; en met dit oordeel stemmen zeer velen mijner collega's in.

Het kwam mij wenschelijk voor dit feit alsnog vast te leggen.

Amsterdam, 26 October 1923.

D. BROCX.

BESTRIJDING DER TUBERCULOSE DOOR DEN HUISARTS.

Ik had op bovenstaand onderwerp niet in dit *Tijdschrift* willen ingaan, maar wordt door DE CASPARIS uit mijn tent gelokt, daar hij in het vorig nummer het consultatiebureau te Amsterdam in de discussie betreft. Wat door hem over de handelwijze van dit consultatiebureau wordt gezegd, is ten eenemale onjuist, hetgeen ik meen te moeten toeschrijven aan het feit, dat DE CASPARIS zijn wetenschap blijkbaar uitsluitend van zijn patiënten heeft verkregen. Het spijt mij